SEKCJA 2

CZTERY WYMIARY SPOJRZENIA
NA RÓWNOŚĆ

2 SPOJRZENIE HISTORYCZNE A SPOJRZENIE RÓWNOŚCIOWE

SPOJRZENIE HISTORYCZNE

UTRZYMUJE RÓŻNICE W MOŻLIWOŚCIACH ROZWOJU

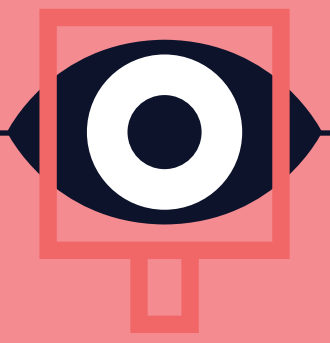
Angażuje się w rozmowy na temat ograniczonych umiejętności innych osób.

Słucha najgłośniejszych i najsilniejszych.

Dysponuje zasobami na podstawie największej liczby uczniów, na którą potencjalnie można mieć wpływ w szkole.

Tworzy bariery ustalając kryteria dostępu do możliwości rozwoju.

SPOJRZENIE RÓWNOŚCIOWE

ŁAGODZI RÓŻNICE W MOŻLIWOŚCIACH ROZWOJU

Angażuje się w rozmowy tworzące sprawiedliwość, wyzwolenie, bez względu na pochodzenie.

Zwraca uwagę na grupy zaniedbane i niedostatecznie reprezentowane.

Dysponuje zasobami na podstawie największych potrzeb szkół i grup uczniów w szkołach.

Tworzy możliwości usuwając bariery utrudniające dostęp.

Aby stać się dystryktem szkolnym stosującym zasady równości w większym zakresie, musimy inaczej spojrzeć na to jak działa równość. Przejście z wymiaru historycznej edukacji podtrzymującej rasizm strukturalny do wymiaru równościowego kreującego dostęp i możliwości rozwoju dla wszystkich uczniów wymaga teorii zmiany i nowego spojrzenia na wizję i działalność naszego dystryktu.

Wymiary spojrzenia równościowego przedstawiają opisowe i pojęciowe zrozumienie czego wymaga praca nad równością, zarówno od danej osoby jak i grupy oraz zobaczenia w jaki sposób możemy myśleć i działać w służbie dla uczniów, zwłaszcza tych najbardziej dotkniętych brakiem równości i tradycyjnie zaniedbywanych. Spojrzenie równościowe jest ważnym narzędziem pozwalającym na tworzenie warunków umożliwiających uczniom dążenie do wspólnego celu. **Spojrzenie to kwestionuje i obnaża obecną sytuację, przeobrażając ją za pomocą wsparcia i integracji, stawiając na pierwszym miejscu osoby najbardziej oddalone od możliwości rozwoju.** Spojrzenie równościowe stosujące uniwersalizm celowy pomoże naszym szkołom i jednostkom administracyjnym w lepszym rozpoznaniu grup uczniów, którym służą. Każdy z nas musi dokonać analizy, przemyślenia i wzmocnienia działań w tych dziedzinach, aby lepiej służyć naszym uczniom.

„Działaj najlepiej jak potrafisz aż poznasz coś lepiej. Jak poznasz lepiej, działaj lepiej.”
- Maya Angelou

(STOSUJ) MYŚLENIE WYZWALAJĄCE

„Ludzie pytają: Kto jest liderem?” Lider to osoba, która wykonuje potrzebną pracę. To bardzo proste. Jest to osobisty wybór danej osoby, która chce poświęcić swój czas i zobowiązuje się do wykonania danej czynności. To osobisty wybór”. - Dolores Huerta

DEFINICJA

Myślenie wyzwalające polega na przeobrażeniu założeń i przekonań danej osoby na temat innych ludzi i ich zdolności, na zasadzie zakłócenia wewnętrznych przekonań, które stoją na drodze produktywnych relacji i działań. Myślenie wyzwalające wychodzi poza zmianę nastawienia, dając innym konkretne możliwości rozwoju i doświadczenia wyzwolenia. Możliwości te tworzą osłonę i przenoszą do centrum osoby niedostatecznie reprezentowane i odsunięte na margines. Zmusza to ludzi do podważenia własnych i wielorakich postaw wobec innych i zastanowienia się nad konsekwencjami swoich działań, zwłaszcza w odniesieniu do uczniów w krytycznym położeniu. Bada jak nasze nastawienie może hamować lub pobudzić postęp na poziomie klasy, szkoły lub dystryktu.

Myślenie wyzwalające podnosi poziom i instytucjonalizuje znaczące kulturowo i utrzymujące się możliwości ceniące swoistość uczniów i oferujące pozytywne doświadczenie wzrastania.

> ***Myślenie wyzwalające zmusza nas do zastanowienia czego pragniemy dla naszych uczniów w wyniku równości - wychodząc poza starania o to, aby zatrzymać negatywne konsekwencje braku równości.***

Myślenie wyzwalające wymaga pracy na rzecz wspólnej wizji równości i sprawiedliwości rasowej. Myślenie wyzwalające docenia i szanuje różnice pomiędzy ludźmi, w tym na tle rasowym, etnicznym, płciowym, tożsamości płciowej, orientacji seksualnej, języka, drogi kształcenia, potrzeb w zakresie dostępu, sytuacji rodzinnej, dochodów rodzinnych bądź przynależności plemiennej.

(STOSUJ) MYŚLENIE WYZWALAJĄCE

W PRAKTYCE

Osoby stosujące myślenie wyzwalające:

Interpretują dane w szerszym zakresie w tym dotyczące doświadczeń uczniów zamiast tworzenia praktyk wykluczających.

Angażują się w przemyślenia głęboko refleksyjne aby zrozumieć źródła własnych uprzedzeń, wielu przecinających się tożsamości i osobistych historii.

Badają, jaki wpływ miały na nich rasizm strukturalny lub systemowa opresja zastanawiając się jednocześnie czy sami nie utrwalają tych warunków w niezamierzony sposób.

Zakłócają tradycyjne sposoby wykorzystywania danych dotyczących wyników sprawdzianów porównując uczniów do grup dominujących.

Określają cele równości na poziomie indywidualnym i systemowym aby ukierunkować podejmowanie decyzji.

Budują relacje w warunkach podobieństw i różnic prowadząc do zmian w kierunku większej równości.

Są rzecznikiem sprawiedliwego traktowania i tworzenia możliwości rozwoju dla innych.

Angażują się w odważne dyskusje na temat równości rasowej, uprzedzeń wewnętrznych, systemowego braku równości oraz przekształcenia systemu, w tym zmian w jaki sposób wykorzystuje się dane i jak dane mają wpływ na doświadczenia uczniów[7].

Zarządzają przywilejami * oraz uprzedzeniami uznając i łagodząc własne uprzedzenia.

Umożliwiają powstanie przestrzeni bezpiecznych/ odważnych gdzie może nastąpić zarówno budowanie jak i rozłam.

Starają się włączyć tradycje afirmacji (pozytywne), rzeczywiste doświadczenia życiowe oraz kulturowo nacechowane programy nauczania w życie szkoły.

Narzędzie myślenia wyzwalającego jest dostępne na stronie: https://equity.cps.edu/tools/cps-equity-framework-liberatory-thinking-tool

(KATALIZUJ) PARTNERSTWA INTEGRACYJNE

„Nie możemy liczyć na własny rozwój, zapominając o postępie i dobrobycie naszej społeczności. Nasze ambicje muszą być na tyle szerokie, aby objęły aspiracje i potrzeby innych, dla ich dobra i nas samych”.
- Cesar Chavez

DEFINICJA

Partnerstwa integracyjne (ang. Inclusive Partnerships IP) doceniają i kładą nacisk na różnorodność opinii uczniów, rodziców, opiekunów i społeczności przy podejmowaniu decyzji mających wpływ na doświadczenia życiowe. Zależność ta wymaga aby ludzie i instytucje władzy odpowiedziały za brak równości w przeszłości, stworzyły warunki do zabliźniania ran i wspólnie zaprojektowały* przyszłość na zasadach równości. W procesie tworzenia partnerstw integracyjnych, lider równości będzie zawsze publicznie doceniał różnorodność społeczności i kultur i rozważał ich rozwiązania i pomysły w kontekście korzyści dla ogółu. Wynikiem będzie zarówno autentyczne zaangażowanie jak i zróżnicowanie*, w tym równiejsze decyzje wynikające z zaangażowania. Pierwszeństwo daje się trzem grupom interesariuszy:

- Osoby z pamięcią instytucyjną lub historyczną
- Osoby najbardziej dotknięte brakiem równości
- Osoby odpowiedzialne za wdrożenie i kierowanie zmianami.

Pierwszeństwo daje się głosom uczniów o największych potrzebach, zapewniając im dostęp do rzeczywistych doświadczeń współpracy w szkołach, społecznościach, online, w atmosferze przejrzystości i dzielenia się wiedzą. Partnerstwa integracyjne skupiają szeroki wachlarz interesariuszy, angażujących się w autentyczne doświadczenia współpracy i znajdujących rozwiązania dla złożonych i trudnych problemów społecznych, spowodowanych i utrwalanych przez systemową opresję. W skład partnerów wewnętrznych wchodzą uczniowie, opiekunowie, szkoły, personel dystryktu i wolontariusze. Do partnerów zewnętrznych zalicza się m.in. organizatorów społecznych, organizacje badawcze i fundatorów. Wszyscy partnerzy muszą wytrwać w zobowiązaniu do dzielenia się władzą i odpowiedzialnością w miarę postępu w kierunku większej równości.

Wymaga to zaproszenia uczniów[8], rodzin[9], opiekunów i grup pracowników nieposiadających wystarczającej reprezentacji do mówienia na temat swoich potrzeb w procesie dokonywania zmian.

(KATALIZUJ) PARTNERSTWA INTEGRACYJNE

W PRAKTYCE

Osoby, które katalizują partnerstwa integracyjne:

Dają pierwszeństwo perspektywom i głosom interesariuszy z pamięcią instytucyjną i historyczną, osób poszkodowanych decyzjami wynikającymi z braku równości oraz osób odpowiedzialnych za wdrożenie i kierowanie zmianami.

Przechodzą z konkurowania do współpracy aby produktywnie zająć się konfliktem, zabliźnić rany, odbudować zaufanie za pomocą narzędzi takich jak normy zebrań oraz Equity CURVE, z o wiele większą przejrzystością w służbie wobec uczniów.

Słuchają różnych zainteresowanych aby zrozumieć jak kultura, różnice i życiowe przeżycia mogą stanowić aktywa.

Angażują się w stałe partnerstwa integracyjne z osobami najbardziej skrzywdzonymi strukturalną nierównością celem opracowania i wdrożenia systemu edukacji działającego na zasadach równości, szczególnie w odniesieniu do niedostatecznie reprezentowanych uczniów i dorosłych.

Wzmacniają głosy uczniów w zakresie danych i możliwości przekazania ich opinii w całym dystrykcie i mieście celem zrozumienia ich doświadczeń życiowych i podejmowania decyzji na temat uczniów przez uczniów.

Przyjmują rodziny w całym Chicago jako sprzymierzeńców angażujących się w informowanie o możliwościach kształcenia, w tym ciągły dialog na temat tworzenia sojuszu i eliminowania uprzedzeń i wykorzystywania mocnych stron społeczności w sprawach dotyczących szkoły i poza szkolnych.

Stawiają wysokie i jasne wymagania wobec wszystkich stron promując zaufanie i przejrzystość.

Znajdują sposoby na uwzględnienie głosów i pomysłów, które wcześniej mogły być ignorowane.

Przegląd narzędzi partnerstwa integracyjnego dostępny na: https://equity.cps.edu/tools/cps-equity-spectrum-of-inclusive-partnerships

(KIEROWANIE) RÓWNOŚCIĄ ZASOBÓW

„Wiedza i umiejętności potrzebne do edukacji wszystkich dzieci już istnieją. Pedagogiczne bariery w przekazywaniu wiedzy i uczeniu się znikają, gdy mamy chętne osoby przygotowane do pracy i dostępne dla dzieci”.
- Asa G. Hilliard

DEFINICJA

Celem równości zasobów jest tworzenie możliwości doświadczeń na zasadach równości w środowiskach gotowych do nauki[10]. Równość zasobów oznacza stałe przywiązywanie wagi i dostosowywanie ludzi, czasu i środków finansowych do poziomu potrzeb i możliwości rozwoju.

> ***W równości zasobów dostrzega się fakt, że efektem przekazywania takiej samej ilości zasobów na rzecz uczniów i szkół o różnych doświadczeniach życiowych, zasobności i wyzwaniach jest zastój w nierównych możliwościach rozwoju.***

Zasoby potrzebne danej osobie zależą od jej jakości życia. Równość zasobów tworzy możliwości dzielenia się zasobami w obrębie szkoły lub instytucji bądź pomiędzy szkołami celem wyjścia na przeciw zróżnicowanym potrzebom wszystkich uczniów.[11] Promowanie równości zasobów oznacza śledzenie poziomów możliwości w odniesieniu do osiągnięć i tworzenie wzorców progresywnych wydatków.

Czynniki mające wpływ na doświadczenia uczniów mają miejsce na każdym poziomie dystryktu: w klasie, szkole czy też poszczególnych wydziałach i podjednostkach. Liderzy dystryktu, administratorzy szkół, nauczyciele i personel pomocniczy stale uczą się sposobów na przełamywanie i opracowywanie nowych zasad i praktyk pracy, przekazujących zasoby na rzecz uczniów w równy sposób i w odpowiednim czasie. Równość zasobów wprowadza równowagę pomiędzy rozwiązaniami natychmiastowymi i długoterminowym wydatkowaniem zasobów celem zamknięcia luk w możliwościach rozwoju uczniów.

(KIEROWANIE) RÓWNOŚCIĄ ZASOBÓW

W PRAKTYCE

Osoby kierujące równością zasobów:

Podejmują decyzje przyznania środków pomiędzy szkołami i w obrębie szkoły, na podstawie danych na temat potrzeb i aktywów danej społeczności, szkoły i/lub grupy uczniów—w zależności od ich obecnych wyników, celem dążenia do osiągnięcia wspólnych celów.

Używają szerokiego przekroju danych, w tym danych jakościowych i wielo-sektorowych celem określenia wpływu przekazanych zasobów, zarówno obecnie jak i w przyszłości w odniesieniu do rozkładu możliwości i ich zależności od osiąganych wyników.

Opowiadają się za równościowym przekazywaniem zasobów w swoim kontekście lub roli.

Angażują się w szeroko zakrojony, wyczulony dialog z różnymi interesariuszami, tworząc pokłady chęci społeczno-moralnej, ekonomicznej i politycznej do przekazywania zasobów i wsparcia, współtworzących możliwości rozwoju i dającym uczniom dostęp do zasobów, sposobności i rygoru kształcenia, koniecznych do osiągnięcia sukcesu.

Re-organizują się celem wydatkowania czasu i zasobów w swoich ośrodkach kontroli skupiając się na uczniach i szkołach w szczególnie ciężkiej sytuacji.

Ułatwiają szkołom i sieciom możliwości dzielenia się zasobami pomiędzy szkołami i w obrębie jednej placówki w zakresie kadrowym, materiałowym i obiecujących praktyk, wychodzących na przeciw wspólnym problemom.

Postrzegają siebie jako element wartościowy w danym środowisku, stawiając na pierwszym miejscu uczniów zmagających się z dużą ilością czynników ryzyka okazując im pomoc i wparcie w pracy w szkole i poza szkołą.

Narzędzie równości zasobów dostepne na stronie:
https://equity.cps.edu/tools/cps-equity-framework-resource-equity-tool

(OPRACOWYWANIE) SPRAWIEDLIWYCH ZASAD I SYSTEMÓW

„Nie można zrozumieć struktury lub systemu patrząc tylko na ich zamiar. Należy głębiej zbadać co robią, jak rzeczywiście działają i co dają. Z pewnością system lub strukturę można stworzyć w celu wykluczenia lub dyskryminacji. Produktem większości struktur jest jednak wynik nacechowany rasowo, co wcale nie było ich zamiarem."
- john powell

DEFINICJA

Sprawiedliwe zasady i systemy promują równe możliwości rozwoju celem osiągnięcia takich samych wyników społeczno-ekonomicznych i naukowych dla wszystkich uczniów i grup interesariuszy, zwracając szczególną uwagę na osoby najbardziej poszkodowane nierównością strukturalną i brakiem równouprawnienia. Sprawiedliwe zasady i systemy powstają na podstawie badań wpływu najważniejszych polityk i praktyk, w tym budżetów na uczniów i społeczeństwo[13] a następnie zaleceniem i wdrożeniem odpowiednich zmian. Wszystkie polityki wymagają systemu, w którym będą działać, ale nie wszystkie systemy wymagają stworzenia polityk. System może działać na zasadach równości w połączeniu z polityką lub bez, dodatkowo dana polityka może mieć pozytywny wpływ na system, który będzie działać równościowo wobec uczniów.

> ***Badając zasady i systemy, musimy zadawać pytania na kogo zadziałały one niekorzystnie i kto na nich zyskał, co pomoże w opracowaniu przyszłych planów zapobiegania nierówności i będzie promować dostęp i możliwości rozwoju.***

Efektem nierówności może być między innymi przewidywanie powodzenia ucznia na podstawie jego rasy lub działania wysiedleńcze wobec szkół lub społeczności. Z uwagi na to, że zasady i systemy istnieją na poziomie klasy, szkoły, dystryktu i miasta, przyjrzenie się zależnościom istniejącym pomiędzy zasadami i systemami jest niezwykle ważne dla osiągnięcia transformacji.

> ***Wszystkie zasady i systemy powinny być stale usprawniane, koncentrując się na równości i sprawiedliwości społecznej.***

(OPRACOWYWANIE) SPRAWIEDLIWYCH ZASAD I SYSTEMÓW

W PRAKTYCE

Osoby, które opracowują sprawiedliwe zasady i systemy

Badają wpływ w swoim ośrodku kontroli i rozważają rozwiązane w oparciu o zasady równości.

Tworzą warunki sprzyjające wzajemnemu zaufaniu i zrozumieniu, które są pomocne interesariuszom na każdym poziomie pod względem poczucia odpowiedzialności za zachowanie równości.

Sprawdzają, czy ich działania spychają daną grupę na margines lub powodują nieuzasadniony ciężar*.

Zapewniają włączenie i równe traktowanie grup osób o największych potrzebach* w kontekście danej szkoły.

Dochodzą podstawowych przyczyn i ustalają plan zmiany wadliwej polityki lub systemu.

Skupiają decyzje dotyczące polityki na życiowych doświadczeniach uczniów.

Informują osoby przy władzy, które są odpowiedzialne za zmiany w przypadkach ujawnienia nierówności.

Opracowują nowe polityki i systemy mając na uwadze potrzeby równości rasowej oraz potrzeby osób najbardziej poszkodowanych brakiem równości.

Korzystają z ustalonego zestawu pytań dokonując oceny danej polityki lub systemu celem wykluczenia uprzedzeń.

Monitorują wpływ polityki i systemu mając na uwadze powodzenie wszystkich grup uczniów.

Wykorzystują zalety zróżnicowania wśród mieszkańców Chicago celem włączenia kapitału społecznego i kulturowego poszczególnych społeczności w proces podejmowania decyzji.

Umacniają związki pomiędzy szkołą, klasą i domem dla zwiększenia dostępu i możliwości rozwoju dla rodziców.

Narzędzie ramowe jest dostępne na stronie:
https://equity.cps.edu/tools/chicago-public-schools-racial-equity-impact-assessment